

Les 27.

Het mens zijn van de Here Jezus Christus.

Wij zullen de **“tweevoudige”** persoonlijkheid van de Here Jezus Christus steeds voor ogen moeten houden. De oorsprong van vele dwalingen vinden wij in een eigenmachtige uitleg betreffende het mens zijn van onze Here. Vaak doet men te kort aan Zijn Godheid waardoor er verwarring en dwaling ontstaat. Maar ondanks de Goddelijkheid van de Here mogen wij het volkomen mens zijn van Hem tijdens Zijn aardse optreden niet vergeten, Hij heeft als volkomen mens op aarde geleefd

1. De mensheid van de Here Jezus Christus blijkt uit:

a. Zijn geboorte en opgroeien:

Luk. 2:7 “en zij **baarde** haar eerstgeboren zoon en wikkelde Hem in doeken en legde Hem in een kribbe, omdat voor hen geen plaats was in de herberg”.

Luk. 2:12 “En dit zij u het teken: Gij zult **een kind vinden** in doeken gewikkeld en liggende in een kribbe”.

Luk. 2:40 “**Het kind groeide op** en werd krachtig, en het werd vervuld met wijsheid, en de genade Gods was op Hem”.

b. Zijn menselijk lichaam.

Hebr. 2:14 “Daar nu de kinderen aan bloed en vlees deel hebben, **heeft ook Hij op gelijke wijze daaraan deel gekregen**, opdat Hij door zijn dood hem, die de macht over de dood had, de duivel, zou onttronen”.

Joh. 4:6 “**Jezus nu was vermoeid** van de tocht en bleef zo bij de bron zitten; het was ongeveer het zesde uur”.

Joh. 19:34 “maar een van de soldaten stak met een speer in zijn zijde en terstond kwam er **bloed en water** uit”.

Na Zijn opstanding had Hij een tastbaar en menselijk lichaam.

Luc. 24:39 “Ziet mijn handen en mijn voeten, dat Ik het zelf ben; betast Mij en ziet, dat **een geest geen vlees en beenderen heeft**, zoals gij ziet, dat Ik heb”.

Luk. 24:50-51 “En Hij leidde hen naar buiten tot bij Betanië en **Hij hief de handen omhoog** en zegende hen. En het geschiedde, terwijl Hij hen zegende, dat Hij van hen scheidde”.

De Heer Jezus vertrok naar de hemel met het aardse lichaam dat de discipelen mochten aanraken, **een tastbaar lichaam**:

Joh. 20:26-28 “En na acht dagen waren zijn discipelen weer in het huis en Tomas met hen. Jezus kwam, terwijl de deuren gesloten waren, en Hij stond in hun midden en zeide: Vrede zij u! Daarna zeide Hij tot Tomas: **Breng uw vinger hier en zie mijn handen en breng uw hand en steek die in mijn zijde**, en wees niet ongelovig, maar gelovig. Tomas antwoordde en zeide tot Hem: Mijn Here en mijn God!”

De Here zal óók met het zelfde lichaam terug komen naar de aarde:

Hand, 1:11 “die ook zeiden: Galileese mannen, wat staat gij daar en ziet op naar de hemel? Deze Jezus, die van u opgenomen is naar de hemel, **zal op dezelfde wijze wederkomen**, als gij Hem ten hemel hebt zien varen”.

c. Zijn mens zijn, vanuit Zijn zielsbeleving.

De Heer Jezus had menselijke emoties en behoeften, zo had hij op een gegeven moment honger, dorst, ontroering, boosheid of intens verdriet:

Joh. 11:35 “Jezus **weende**”

Joh. 11:33 “Toen Jezus haar dan zag wenen en ook de Joden, die met haar medegekomen waren, zag wenen, werd Hij **verbolgen in de geest en diep ontroerd**”.

Joh. 19:28 “Hierna zeide Jezus, daar Hij wist, dat alles reeds volbracht was, opdat de Schrift vervuld zou worden: **Mij dorst!**”

Joh. 12:27 “**Nu is mijn ziel ontroerd**, en wat zal Ik zeggen? Vader, verlos Mij uit deze ure! Maar hiertoe ben Ik in deze ure gekomen”.

Luk. 22:42 “deze woorden: Vader, indien Gij wilt, neem deze beker van Mij weg; **doch niet mijn wil**, maar de uwe geschiede!”

Joh. 13:1 “En vóór het Paasfeest, toen Jezus wist, dat zijn ure gekomen was om uit deze wereld over te gaan tot de Vader, heeft Hij de zijnen, die Hij in de wereld liefhad, liefgehad tot het einde.”

d. Zijn menselijke geest.

Luk. 2:40 “Het **kind groeide op** en werd krachtig, en **het werd vervuld met wijsheid**, en de genade Gods was op Hem”.

Luk. 23:46 “En Jezus riep met luider stem: Vader, in uw handen **beveel Ik mijn geest**. En toen Hij dat gezegd had, gaf Hij de geest”.

2. Het doel van Zijn mens zijn:

a. Om de Here God te openbaren.

Joh. 1:18 “Niemand heeft ooit God gezien; de eniggeboren Zoon, die aan de boezem des Vaders is, **die heeft Hem doen kennen**”.

Joh. 14:9 “Jezus zeide tot hem: Ben Ik zolang bij u, Filippus, en kent gij Mij niet? **Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien**; hoe zegt gij dan: Toon ons de Vader?”

b. Zijn leven te geven voor onze zonden.

2 Petr. 2:24 “die zelf **onze zonden in zijn lichaam op het hout gebracht heeft**, opdat wij, aan de zonden afgestorven, voor de gerechtigheid zouden leven; en door zijn striemen zijt gij genezen”.

Matth. 26:28 “Want dit is het bloed van mijn verbond, dat voor velen vergoten wordt **tot vergeving van zonden**”.

1 Joh. 1:7 “maar indien wij in het licht wandelen, gelijk Hij in het licht is, hebben wij gemeenschap met elkander; en **het bloed van Jezus, zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde**”.

c. Om onze Hogepriester te worden.

Hebr. 2:17 “Daarom moest Hij in alle opzichten aan zijn broeders gelijk worden, opdat Hij een barmhartig en getrouw **hogepriester zou worden** bij God, om de zonden van het volk te verzoenen”.

Hebr. 4:15 “Want wij hebben geen hogepriester, die niet kan medevoelen met onze zwakheden, maar een, **die in alle dingen op gelijke wijze (als wij) is verzocht geweest, doch zonder te zondigen**”.

d. Om de christenen tot voorbeeld te zijn.

1 Joh. 2:6 “Wie zegt, dat hij in Hem blijft, **behoort ook zelf zó te wandelen**, als Hij gewandeld heeft”.

1 Petr. 2:21 “Want hiertoe zijt gij geroepen, daar ook Christus voor u geleden heeft en u een voorbeeld heeft nagelaten, **opdat gij in zijn voetstappen zoudt treden**”.

e. Koning over Israël.

Luk. 1:32-33 “En zie, gij zult zwanger worden en een zoon baren, en gij zult Hem de naam Jezus geven. Deze zal groot zijn en Zoon des Allerhoogsten genoemd worden, en **de Here God zal Hem de troon van zijn vader David geven**, en Hij zal als koning over het huis van Jakob heersen tot in eeuwigheid, en **zijn koningschap zal geen einde nemen**”.